

دیدگاه دانشجویان از میزان موفقیت روش تدریس مشارکتی

ثریا زحمت کش^{*}، کامران میرزایی

دانشگاه علوم پزشکی بوشهر

zahmatkeshs2004@yahoo.com

مقدمه: آموزش یک فعالیت آگاهانه و مبتنی بر هدف است که موجب تغییر در سطوح دانش، نگرش و رفتار فراگیران می‌شود. استفاده از روش‌های نوین آموزشی مانند روش‌های تلفیقی دانشجو محور که از طریق مشارکت دادن فعال دانشجو در فرآیند یاددهی - یادگیری اجرا می‌شود می‌تواند تأثیر مثبتی بر اجرا فرآیند آموزش دانشجویان ایفا کند. این مطالعه با هدف تعیین میزان مطلوبیت روش تدریس مشارکتی از دیدگاه دانشجویان انجام گرفت.

روش کار: این پژوهش به روش نیمه تجربی بر روی دو گروه از دانشجویان پزشکی در درس بهداشت یک انجام شد. ارائه درس در هر دو گروه با استفاده از روش ترکیبی بحث و گفتگو، یادگیری گروهی و سخنرانی انجام شد، لیکن سخنرانی در یک گروه توسط استاد و در گروه دوم توسط دانشجویان انجام شد.

پس از پایان ترم، هر دو گروه با یک روش استاندارد مورد ارزشیابی قرار گرفتند. نگرش دانشجویان در خصوص روش آموزشی بکار رفته با استفاده از پرسشنامه و با استفاده از روش‌های توصیفی و آزمون ناپارامتریک من‌ویتنی مورد تجزیه و تحلیل قرار گرفتند.

یافته‌ها: یافته‌ها بیانگر آن بود که استفاده از روش ترکیبی آموزشی با همکاری دانشجویان نقش مؤثرتری بر تأثیر آموزش بر تقویت حیطه‌های جلب مشارکت دانشجو، ایجاد توانایی اظهارنظر در جمع، تقویت روحیه انتقادپذیری کسب توانایی مدیریت و رهبری گروه، تقویت قدرت تجزیه و تحلیل و تصمیم‌گیری، حیطه‌های ایجاد علاقه در زمینه درس مربوطه، ایجاد روابط مطلوب اجتماعی با هم گروه‌ها و افزایش قدرت تحمل و پذیرش نظرات همسالان درمقایسه با روش آموزش سخنرانی توسط استاد دارد ($P < 0/001$). اما بین نگرش دانشجویان دو گروه در آشنایی با روش کسب اطلاعات و حل مسائل و قدرت پاسخگویی به سئوالات مطرح شده تفاوت آماری معنی‌داری مشاهده نشد.

بحث و نتیجه‌گیری: یافته‌ها حاصل از این تحقیق، نشان داد یک روش تدریس پویا و غیرانفعالی و دخالت دادن هر چه بیشتر دانشجو در فرآیند یاددهی - یادگیری، باعث می‌شود که دانشجویان با علاقه بیشتر به مباحث مربوطه بپردازند که می‌تواند نقش مؤثری بر ارتقای فرآیند یادگیری دانشجو داشته باشد.

کلمات کلیدی: دانشجو، آموزش، تدریس، یادگیری، تدریس مشارکتی